

Maa jeg da først i Anledning af de Udtalelser, der er faldet baade i Gaar og i Dag derom — saadanne Udtalelser er jo ogsaa fremsatte paa mange Møder og ved andre Lejligheder —, udtale, at jeg finder det ejendommeligt, at man, naar man skal sige, hvorfor man foretrækker et Landsting, hvortil Valgretten er begrænset ved Alderscensus, frem for et kommunevalgt Landsting, næsten udelukkende har holdt sig til Kritik af dette sidste og udtalt sin Ængstelse for, at Kommunalbestyrelserne skulde blive for politiske, eller at Landstinget skulde blive et Sogneraadsting — eller hvilken Betegnelse man nu har brugt —, som man ikke fandt svarede til de Krav, der kan stilles til et Overhus. Og naar man har skullet begrunde, hvorfor man foretrak et Ting, valgt af dem, der er over 35 Aar — for at tage det Tal, der har været nævnt her i Tinget flere Gange —, synes jeg i Virkeligheden, man har indskrænket sig til at sige: Fordi det skal være et Hjemmenes Ting. Jeg har ikke hørt anden Begrundelse. Ja, hvis Kvinderne ikke skulde have Valgret, kunde der være noget i at sige, at naar Folk kom op i den Alder, hvor de har Kone og Børn, skulde de have Lov til at stemme to Gange, medens andre kun havde Lov til at stemme een Gang. Men Konerne kommer jo ogsaa og sætter Kryds paa deres Stemmeseddel, saa jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan faa den Betydning lagt ind i Kravet om en Aldersgrænse, som mange mener ligger deri: at Landstinget skal være Hjemmenes Ting. Jeg har for-gæves, ogsaa medens det ærede Medlem fra Skanderborg fremsatte sine meget stærke Udtalelser, lyttet efter en virkelig Begrundelse af, hvorfor Personer over 35 Aar skal have Ret til en særlig Repræsentation.

Der er derimod — synes jeg — meget, der taler til Fordel for den Betragtning, at Kommunalbestyrelserne har Krav paa en særlig Repræsentation. Det er jo ikke for at tilføre Rigsdagen kommunal Indsigt, at Kommunerne skal vælge det ene Ting; heldigvis er her og har i mange Aar været og vil fremdeles være saa megen Indsigt i kommunale Forhold, at det ikke af den Grund er nødvendigt at lade Kommunalbestyrelserne vælge Landstinget. Men det er, fordi vi mener, at disse med Rette kan kræve at have en Repræsentation, der er med der og kan gøre sine Indvendinger, hvor Lovene skrives, i Stedet for som nu altid at komme med Indvendingerne bagefter paa de Delegeret-

×

møder, som afholdes saavel af Købstad-kommunerne som af Landkommunerne. Man vil have lagt Mærke til, at hele Forhandlingen paa disse Delegeretmøder er een lang Række kritiske Bemærkninger angaaende Rigsdagens Arbejde. Og hvorfor? Fordi vi har maattet overlade til Kommunerne at føre de allerfleste Love af nogen Betydning ud i Livet. Kommunalbestyrelserne har i første Række følt de Vanskeligheder og set de Skavanker, der klæbede ved Lovene, fordi det er dem, der skal praktisere dem. Jeg vil gerne for en Gangs Skyld have Lov til at slaa fast, at Kærnepunktet er det, at de, der skal bruge Lovene, og som har den direkte Berøring med Befolkningen, skal have deres Repræsentation, hvor Lovene skrives. Men det er ikke det samme som at sige, at der skal tilføres Rigsdagen større kommunal Indsigt.

Jeg har, som sagt, ikke haft Vanskelighed ved at faa Øje paa, hvad der taler til Fordel for den Betragtning, at Kommunalbestyrelserne har Krav paa en særlig Repræsentation. Men skulde jeg blive overbevist om, at et andet Grundlag bedre kan gennemføres, vil jeg være tilfreds, selv om vi faar et Landsting valgt af de ældre. Hvor megen Pris jeg end sætter paa det kommunevalgte Landsting, mener dog ogsaa jeg, at Spørgsmaalet om at afskaffe den privilegerede Valgret til Landstinget og indføre lige og almindelig Valgret til begge Ting er saa stort, at jeg gerne gaar med til Forslaget om Alderscensus, naar vi saa kan blive af med det Landsting, vi har. Det vilde ikke for mig være at „bide i det sure Æble“ for at benytte det Udtryk, det ærede Medlem fra Skanderborg anvendte før. Mine Betæneligheder ved „Alderstinget“ gaar i Virkeligheden kun ud paa, at jeg er klar over, at den Dag, vi har faaet en Forfatning, som hjemler dem, der er over 35 Aar, en særlig Ret til at vælge Landstinget, vil alle mellem 25 og 35 Aar komme og sige: Maa vi ikke ogsaa faa Lov til at være med der; hvilke Interesser har de, der er over 35 Aar, som ikke ogsaa vi har? Saa maa man begynde forfra paa ny, og saa kommer det Tidspunkt, hvor de — selvfølgelig — faar den samme Ret. Jeg tror netop, det vil være klogt at tage det kommunevalgte Landsting, fordi man saa er gaaet til Bunds.

Foranlediget af en Bemærkning af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet om Opholdsbestemmelsen og Skatteydelsen afgør man under Hensyn